

Ponència de Joan Soler i Martí, coordinador de **WICCAC**, sobre «**Els reptes del català al món digital**» a l'acte de commemoració del 25è aniversari de **WICCAC**.

Per a **WICCAC** (Webmàsters Independents en Català, de Cultura i d'Àmbits Cívics) aquesta era una fita inimaginable quan vam néixer l'any 2001. **Estem molt satisfets d'haver arribat a complir 25 anys, en els quals hem treballat per ajudar a normalitzar i fer créixer la presència del català a la xarxa.**

Quan vam crear WICCAC l'any 2001 teníem dos objectius principals. Un d'intern, ajudar-nos entre nosaltres a fer i mantenir les nostres webs; i un d'extern, **treballar per normalitzar la presència del català a Internet. Actualment aquest segon objectiu és el principal i prioritari.** Llavors molts de nosaltres érem els webmàsters de les nostres webs personals. Tingueu en compte que fa 25 anys a Internet pràcticament només hi havia webs i correu electrònic.

Per a complir aquest objectiu vam crear el **Baròmetre de l'ús del català a Internet** l'any 2002, que estudia i controla la presència del català a les webs d'empreses i organitzacions amb presència als territoris de parla catalana. El primer percentatge global de webs en català l'any 2002 era **del 38,75%**, és a dir, una mica més d'una de cada tres webs tenia versió en català. Actualment, **a 31 de gener del 2026, aquest percentatge ja és del 66,94%**, o sigui una mica més de dues de cada tres. **El creixement ha estat lent però constant en aquests anys.** Les empreses que no tenen web en català és perquè no volen i perquè, de fet, res ni ningú no les obliga. Les que el van incorporant és a base de llargues negociacions i queixes de les entitats i de l'administració. **Amb l'actualització mensual del baròmetre del mes de gener del 2026 ja son 282 mesos consecutius** de dades del baròmetre consultables a Internet, amb el **resum mensual per sectors**. Amb l'actualització també s'hi fa un **recull de notícies del mes** corresponent referents al món de la llengua i Internet, que actualment és molt extens perquè cada vegada es publica més sobre aquest tema.

Actualment la situació del català a Internet és molt més complexa que quan va néixer WICCAC. A més de les webs, hi ha la problemàtica del posicionament del contingut web als cercadors, especialment a Google,

amb els algorismes corresponents, hi ha els telèfons mòbils intel·ligents, les diverses xarxes socials, les aplicacions mòbils, la traducció automàtica, els creadors de contingut, els videojocs, els pòdcasts, les plataformes audiovisuals, l'infoentreteniment a l'automoció, els assistents de veu, els electrodomèstics i, per acabar-ho de complicar, els xatbots d'intel·ligència artificial. Des de WICCAC, però, continuem amb el control de les webs amb el nostre baròmetre, bàsicament perquè totes les empreses tenen web i és més fàcil fer-ne el seguiment.

És per la complexitat que he esmentat que, a més de continuar amb la col·laboració que tenim des de fa molts anys amb Plataforma per la Llengua, el proper mes de març farà tres anys que, en nom de WICCAC, vaig ajudar personalment a la creació de l'**Aliança per la presència digital del català**, un potent conjunt d'onze entitats dels Països Catalans que treballen de forma coordinada en aquest camp. Avui tenim aquí com a ponent, a més d'altres persones de les entitats, a l'Albert Cuesta, el seu coordinador i portaveu. Estem molt satisfets d'haver col·laborat en la creació de l'Aliança, ja que aquesta unió d'entitats ens dóna molta força en la interlocució amb les empreses del món digital, així com també del fet que WICCAC, modestament, en formi part.

Un clar exemple recent de la feina de l'Aliança per la presència digital del català és la **'campanya Configura'** de configuració dels dispositius digitals en català, que continua activa. A la **web configura.cat** hi ha ajudes per a la configuració en català de manera fàcil per als diferents entorns digitals. En aquesta campanya hi han treballat especialment **Accent Obert, Plataforma per la Llengua, Òmnium Cultural i Softcatalà**, amb el suport de les altres entitats de l'Aliança. A la presentació de la campanya es va destacar que no arriben al 20% els dispositius configurats en català del total de dispositius connectats als territoris de parla catalana a l'Estat espanyol. **Si no fem aquesta configuració de dispositius en català no se'ns comptabilitza com a catalanoparlants en les dades, el trànsit i les decisions del món digital.**

En aquest aspecte de la configuració de dispositius, destaquem el recent estudi de Plataforma per la Llengua **'Percepcions sociolingüístiques sobre la configuració de dispositius i programaris en català a Catalunya'**, que revela profundes incoherències entre la defensa digital del català i les actituds individuals a l'hora de configurar els

dispositius. Hi ha una part molt mentalitzada que ja ha configurat tots els seus dispositius en català i una part contrària que no ho farà mai, però **hi ha una part molt nombrosa de persones, superior al 50%, que tenen grans incoherències entre el que diuen i el que fan.** A més d'incoherència, també hi ha desconeixement, indiferència i una certa ignorància sobre aquesta qüestió. Així doncs, hi ha molta feina a fer i molt a millorar en aquest segment majoritari de persones, i aconseguir-ho ajudaria molt a millorar el posicionament del català al món digital.

També volem destacar que **hi ha molt marge de millora en la configuració en català dels dispositius (fixos i mòbils) de les administracions públiques** (Generalitat, Ajuntaments, Diputacions, Consells Comarcals, etc.) i dels diferents organismes públics o semipúblics que d'alguna manera en depenen (universitats, centres cívics, instituts, escoles, biblioteques, etc.). **Hi hauria d'haver unes directrius clares, amb uns protocols obligatoris establerts per a la configuració de tots els seus dispositius en català,** cosa que hem comprovat que en molts casos ara no succeeix, ja que molts estan configurats en castellà o inclús alguns en anglès. Aquest fet també fa que, en l'àmbit digital, als catalanoparlants ens comptabilitzin menys dels que realment som.

La presència del català a Internet és molt superior a la que li correspondria proporcionalment pel seu nombre de parlants. Això és especialment a causa de l'activisme de la societat civil i de la quantitat i qualitat del català que hi ha a la xarxa, amb exemples destacats com la [Viquipèdia en català](#), una de les més antigues del món, la 21a en nombre d'articles i una de les que té un contingut de més qualitat. A través d'[Amical Wikimedia](#) també forma part de l'Aliança per la presència digital del català. Per cert, la Viquipèdia en català també celebrarà el seu 25è aniversari el proper mes de març. Des d'aquí la nostra felicitació.

Malauradament la llei del **Codi de Consum de Catalunya** no contempla de manera clara que les webs hagin de tenir obligatòriament versió en català. Tot i això, des de **WICCAC** considerem que les empreses, del tipus que siguin, que treballin a Catalunya, i als altres territoris de parla catalana, haurien de tenir versió completa en català de la seva web, ja que el català n'és la llengua pròpia i oficial. A més, considerem que així ho contempla l'esperit de l'**article 128.1 del Codi de Consum de Catalunya**, quan diu «Les persones consumidores, sens perjudici del respecte ple al

deure de disponibilitat lingüística, **tenen dret a rebre en català: a) Les invitacions a comprar** (i considerem que una web ho és) **i b) Les informacions necessàries per al consum, l'ús i el maneig adequats dels béns i serveis, d'acord amb llurs característiques, amb independència del mitjà, format o suport utilitzat.** Si, per exemple, les webs de les marques de cotxes no són una invitació a comprar, ja em direu què ho és. I ja no diguem de la web d'Amazon, una web que és exclusivament per a fer compres en línia. També les empreses, tecnològiques o no, amb implantació a casa nostra des de fa molts anys i amb molts treballadors. Alguns exemples podrien ser HP, IBM, SAP, Puig, Grifols, Bayer, Orange, Movistar o Telefónica. No és normal que aquestes empreses no tinguin versió en català. I hi ha el cas destacat, en negatiu, de Seat, l'empresa catalana que més factura, que no té versió en català a la web seat.es. Totes aquestes empreses demostren que tenen una nul·la sensibilitat envers la llengua pròpia i oficial del territori on treballen i hi fan negoci. Que estigui passant això és un fracàs com a país i com a societat.

Com a WICCAC considerem que l'ús del català a les webs, a més d'estar regulat de manera clara per llei, hauria de ser-ho a tots els territoris de parla catalana per naturalitat i normalitat, ja que tots tenen el català com a llengua pròpia i oficial. També per una correcta interpretació de la **Responsabilitat Social Empresarial lingüística (RSE)**, ja que una immensa majoria d'usuaris i consumidors de parla catalana prefereixen ser atesos i informats en la seva llengua, respectant així els seus drets lingüístics.

Quines receptes hi ha doncs per a millorar la presència digital del català? Doncs continuar treballant-hi encara més, des de l'Aliança per la presència digital del català i des de tots els àmbits possibles, personalment, des de les entitats de la societat civil i des de les administracions públiques. L'Albert Cuesta diu que quan el veuen arribar a les trobades amb directius del món tecnològic li diuen «ja està aquí el pesat del català». També enforteix la llengua invertir i col·laborar amb **projectes com l'[Aina - Common Voice](#)**, la plataforma de codi obert que té el català com la llengua amb més hores enregistrades i validades. **Possiblement, però, el principal repte del català al món digital, i de moltes altres llengües, és el supremacisme gairebé absolut de l'anglès.**

Hem de ser molt constants, exigents, fermes i activistes en fer queixes i peticions a les empreses que no compleixen amb la llengua, i fer denúncies quan calgui. **S'ha de fer complir les lleis** (Estatut de Catalunya, Llei de Política Lingüística i Llei del Codi de Consum de Catalunya). Considerem que **les administracions, especialment la Generalitat i els ajuntaments, haurien d'incrementar les inspeccions per al compliment de les lleis en matèria lingüística dedicant-hi més recursos i ser més valentes a l'hora de posar sancions per incompliments, especialment els més greus.**

S'han d'incrementar els requisits d'ús del català en tots els àmbits de la contractació pública de la Generalitat de Catalunya i altres administracions, i no només en l'objecte dels propis contractes, sinó en tot el que faci referència a les grans empreses adjudicatàries. Així mateix, cal també fer-ne un acurat seguiment posterior. També **cal aplicar clàusules lingüístiques a les subvencions públiques a les empreses i,** igualment, fer-ne un acurat seguiment per assegurar-ne el seu compliment. Hi ha casos d'empreses que són grans adjudicatàries de contractes públics de la Generalitat, o que hi tenen acords de col·laboració, com per exemple Telefónica (més Movistar), T-Systems o Microsoft, que no tenen versió en català de les seves webs.

En resum, repeteixo, hem de ser molt pesats i constants i mirar de sumar més activistes i més persones compromeses en la defensa de la llengua. S'ha de treballar des de la societat civil, les administracions i les empreses, fent accions d'aliança publicoprivada quan sigui possible. També s'ha de fer un esforç per mirar d'arribar a la gran bossa de persones que no són contràries a la presència del català al món digital, especialment les que demostren incoherències en les seves actituds, i que no fan res per millorar la situació.

També demanem més fermesa i mitjans en la defensa de la llengua a la Generalitat de Catalunya, a través del Departament de Política Lingüística i de l'Agència Catalana del Consum, i també als ajuntaments, especialment al de Barcelona, on la situació és més greu. A més del castellà, ara ens està envaint l'anglès en molts establiments. I encara és molt més greu la situació als altres territoris de parla catalana ja que, en molts casos, tenen governs totalment contraris a la llengua.

Cal donar prestigi a la llengua, en tots els àmbits: civil, polític, econòmic, social i cultural, i prioritzar els projectes de codi obert com a alternativa a les grans multinacionals. Hem de mirar com s'ho han fet casos recents d'èxit d'altres llengües, com el basc, el gaèlic irlandès o l'islandès, amb molts menys parlants que el català, que estan revertint la situació i han guanyat prestigi a la societat. Molts d'aquests èxits son gràcies al treball des de la base i de la comunitat. Per cert, el gaèlic irlandès és llengua oficial de la UE des de fa molts anys. Coses de tenir un estat. I exemples com el d'Andorra, que l'abril del 2024 va aprovar la Llei de la llengua pròpia i oficial (lleidelcatala.ad), per la qual tothom qui vulgui renovar el permís de residència haurà d'acreditar un nivell mínim de català. Destaquem que Seat i Cupra tenen versió en català a les seves webs d'Andorra amb el domini .ad.

En definitiva, tot i que estem en el bon camí, hem de treballar encara molt per normalitzar l'ús del català al món digital i a la societat en general. Considerem que **hauríem de fer un «[Mantinc el català](#)» permanent, també al món digital, perquè les petites coses i accions personals també sumen.** Si els catalanoparlants no defensem la nostra llengua, ningú no ho farà per nosaltres. I la llengua es defensa principalment parlant-la i utilitzant-la sempre, a tot arreu i amb tothom.

Moltes gràcies!

Joan Soler i Martí
Coordinador de **WICCAC** - <https://wiccac.cat>

Barcelona, 16 de febrer del 2026